

HÍRADÓ

könyvtári

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXI. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

1987. FEBRUÁR

Szerkesztőbizottság:

Tverdota Miklósné dr. *elnök*
Mezey László Miklós *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné, Czigányik Anikó
dr. Csoma Mihályné, Friedrich Lajosné,
Sántháné Antal Sára, Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 2.50 Ft
Előfizetési díj egy évre: 30.- Ft
Készült a FSZEK sokszorosítójában
Táskaszám
87/84.
Eng. szám: III/UHB/30/1981
ISSN 0139-1917

FELÚJÍTÁS UTÁN...

Pontosan másfél éves zárva tartás után 1987. január 5-én megnyitottuk a VII. kerületi főkönyvtár kölcsönzési részlegét. Kicserélték a portálokat, falat bontottak, festettek, mázoltak. Igaz, ezeket a munkákat rövidebb idő alatt is elvégezhetnék volna, de rosszul választottuk meg a kivitelezőt, huzták-halasztották az átadás időpontját. Az asztalosok munkája is tovább tartott a tervezettnél, mivel a polcainkat elázva, penészesen kaptuk vissza. Menet közben értesültünk, hogy a tiz évenként kötelező leltárt is most kell elvégezni. S ha már lud, legyen kővér: duplumosítottunk, selejteztünk, 10.000 könyvet vontunk ki az állományból. Szinte minden kötetet "górcső" alá vettünk - kell, nem kell, olvasták, nem olvasták - és bizony nagyon sok olyan művet találtunk, amelyet az utolsó hat-hét évben senki sem kölcsönzött. A duplumositásnál azt is figyelembe vettük, hogy a kölcsönzés erős háttérbázissal rendelkezik - egy jól felszerelt olvasóteremmel, bőséges könyvanyaggal. Örülünk, hogy megszabadultunk a sok felesleges könyvtől, így megszűnt könyvtárunk zsufoltsága, szellősebb, áttekinthetőbb lett.

Már zárás előtt kacérkodtunk azzal a gondolattal, hogy nálunk is megpróbáljuk - kísérletként - a könyvek hagyományos elrendezése mellett a "családi övezet" kiala-

kitását. Célunk az volt, hogy még több segítséget adjunk olvasóinknak a keresett művek kiválasztásához. Sok olyan olvasó jár hozzánk - főleg idősek - akik nem meghatározott igénnyel jönnek, csak "valami jót" kérek, szerelmeset, kalandosat, háborust, életrajzot. A zárva tartás ideje alatt ellátogattunk azokba a könyvtárakba, ahol az ilyen irányú kísérletek már folynak. A tapasztalatokat meghallgatva és saját olvasóink igényeit figyelembevéve, hosszas vita után kialakítottuk a csoportokat. A témához nemcsak a szépirodalomból válogattunk, hanem az olvasmányos ismeretterjesztő könyvekből is. A válogatásnál viqyáztunk arra,

hogy ezekből a művekből egy-egy példány a hagyományos részben is megtalálható legyen. A családi sarokban kaptak helyet a napilapok, képes hetilapok, melyeket haza is vihetnek az olvasók néhány napra. Régi igény a szülők, nagyszülők részéről, hogy mesekönyvet is szívesen kölcsönöznének kisgyerekeiknek, unokáiknak. Ezt a kívánságot is teljesítettük. Mivel felnőtt könyvtár vagyunk, eddig szigorúan vettük, hogy csak 14 év felettiak iratkozhatnak be. Ezen is változtattunk, az általános iskola felső tagozatos tanulói /VII -VIII. osztályosok/ szintén kölcsönözhetnek, hisz ők is találnak maguknak megfelelő irodalmat.

Kiemelt hangsúlyt helyeztünk az esztétikumra, a világos áttekinthetőségre, valamint, hogy a témák kapcsolódjanak egymáshoz. A csoportokon belül nincs különösebb rend, az olvasók kedvükre böngészhetnek. El is nevezték "böngésződének". Beiratkozásnál felhívjuk az olvasók figyelmét az állomány egy részének ujszerű kihelyezésére. Folyamatosan figyelemmel kísérjük a kiemelt témák keresettségét, s amennyiben az olvasók változtatást javasolnak, átcsoportosítunk, mindenkor alkalmazkodunk az igényekhez.

Állományunk nagyobb része továbbra is a hagyományos betű-, illetve szakrendet kö-

veti. Mivel olvasóink jelentős hányada a fiatalabb korosztályba tartozik, akik tanulnak vagy továbbképzésben vesznek részt, igényeik kielégítésére a hagyományos könyvtári rend felel meg. Ők azok, akik elsősorban konkrétan kérnek könyveket, témákhoz keresnek irodalmat. Itt kell megemlíteni azt az olvasói réteget is, amely a katalógus alapján keresi a műveket.

Hogy mi volt az olvasók véleménye? Ahogy beléptek, már meg is bocsájtották a hosszúra nyult várakozást. Igaz, kaptunk bírálatot is, de ezt nem nekünk címezték, hanem a kivitelezőknek. Nagyon jól estek viszont a dicsérő szavak: "Jaj de szépek lettek, sokat vártunk, de megérte!" "Jó ez az új elrendezés, jól lehet válogatni", "Nagyobb lett ez a könyvtár!".

Reméljük, hogy olvasóink többsége visszatér hozzánk, továbbra is szívesen látogatja könyvtárunkat. Ezt látszik bizonyítani, hogy a rendkívüli zord időjárás ellenére már csaknem 1000 olvasó iratkozott be. Az eddigi vélemények szerint szeretik az új elrendezés által teremtett családi légkört. A tájékoztató feliratok alapján könnyen eligazodnak. Kollektívánk igyekszik továbbra is olyan segítőkész hangulatot nyújtani, amelyben az olvasók jól érzik magukat.

Nitsch Lászlóné

"BARÁTUNK A KÖNYV"

Szakkör a San Marco utcában

Dokumentumok sora jelent meg az utóbbi években a jövő nemzedéke műveltségi színvonalának emelése érdekében. Ilyen volt az 1978-as tanterv is, amelyben helyet kapott többek között a többkönyvű, könyvtárhasználatra épülő tanítás. Az MSZMP KB a közművelődés fejlesztésére hozott határozatában feladatként szabta meg a közoktatási és közművelődési intézmények tudatos együttműködését. A Magyar Úttörők Szövetsége Országos Tanácsának állásfoglalása, 1978. című anyagban olvasható, hogy "... az úttörőcsapat - közművelődési tevékenysége kialakítása során - igényelje a művelődési, gyermek- és ifjúsági létesítmények, gyermekkönyvtárak stb. szakmai segítségét."

Mіндеzen törekvések ellenére felmérések tanúsítják, hogy a gyermekek körében is csökkent az olvasás, a könyvtárak iránti érdeklődés. Ezért nekünk, könyvtárosoknak továbbra is keresni kell azokat a lehetőségeket, tevékenységi formákat, amelyek segítik a gyermekek olvasóvá nevelését. Könyvtárunk, amely a III. kerületi Várkonyi György Úttörő és Ifjúsági Házban működik, a maga eszközeivel támogatja a mozgalom kezdeményezéseit, kapcsolódik akcióihoz, programokat szervez, amelyekkel színesebbé

teszi a mozgalom tevékenységrendszerét, segíti a szabadidős programok eredményességét.

A szabadidő hasznos eltöltése érdekében a MÚSZ Országos Tanácsa évi programjában rendszeresen meghirdeti a "Barátaink ... " elnevezésű közösségi játéksort. Mi a "Barátunk a könyv" közösségi játékhoz kapcsolódva szerveztük meg könyvbarát szakkörünket.

A szakkör célja: a gyermekek egyéni érdeklődésére, aktivitására alapozva, oldottabb, kötetlenebb formában lehetőséget teremteni a könyv- és könyvtárhászálati jártasságok, készségek megszerzéséhez, gyakorlatához, amely megalapozza az önálló ismeretszerzés folyamatát; megfelelő színteret biztosítani, igényt kelteni a szabadidős programok kialakításához, melyben fontos szerepet kap a könyv.

A szakkör tagjairól. Az úttörőház szakköri programfüzete népszerűsítette a könyvbarát szakkört is, mégis a kerület iskoláiból a felhívásra senki nem jelentkezett. /Úgy látszik, ma még csak akkor van rangja, akkor elismert az ilyen szakköri tagság, ha az iskola keretén belül működik./ Egyéni beszélgetések során választottam ki a leendő szakkör tagjait. Arra törekedtem, hogy első sorban a hátrányos helyzetű, de érdeklődő

gyermeket vonjak be a munkába. Az első foglalkozáson 15 gyermek vett részt, 9 lány, és 6 fiú /11-13 évesek/. Ez optimális létszámnak tűnt ahhoz, hogy egy-egy program alkalmissá váljon a közlekedésükkel a városi forgalomban.

Munkarendünkről. A foglalkozásokat heti két órában tartottam. A szakkör nyitottsága mutatja, hogy a gyermekek gyakran megfordultak a könyvtárban más alkalommal is. 1985 októberétől - 1986 júniusáig 33 foglalkozás volt, /ebből 8 könyv- és könyvtárhasználati, 25 egyéb /.

A foglalkozások témák szerinti csoportosítása: könyv- és könyvtárhasználati foglalkozás /8 alkalommal/; látogatás könyvtárban /4/; muzeumban /4/; antikváriumban, könyvárúháznál /2/; könyvkiadóban /1/; könyvkötészeti műhelyben /1/; restauráló műhelyben /1/; irodalmi emlékhely felkeresése /2/; könyvkiállítás megtekintése /3/; részvétel író-olvasó találkozón /2/; - ünnepségen /1/; kiránduláson /1/; próbázás.

Ezek a foglalkozások szinte kivétel nélkül kapcsolódtak az olvasáshoz, a könyv- és könyvtárhasználatához. A program készítésénél szem előtt tartottam, hogy az színes, változatos /ne "tanóraszerű"/ legyen, újra meg újra kedvet ébresszen ahhoz, hogy a gyermekek aktívan vegyenek részt a foglalkozásokon. Ezért gyakran választottam a foglalkozás színhelyéül más-más helyet, nem a könyvek rovására, hanem a könyvek mellett. Valamennyi foglalkozást egyéni és csoportos felkészülés, gyűjtőmunka előzte meg. Ehhez otthonosan kellett mozogni a könyvtári segédesszközök tárában is. Ezért egy-egy összefüggő foglalkozást tartottunk a kézikönyvtár-, folyóirat-, tájékoztató szabadpolcon, a katalógusok és bibliográfiák használatára, az irodalomgyűjtés, jegyzetelés stb. témákkal.

Három egymást követő program színteréül könyvtárakat jelöltünk ki. Először meglátogattuk a kerületi főkönyvtárat, ahol a gyermekekre a legnagyobb hatást a könyvek száma tette. Felkerestük a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központi olvasótermét, amely a maga "pompájával", nagyságával lett feledhetetlen emlék. Legnagyobb élményt az Országos Széchényi Könyvtárban tett látogatásunk nyújtotta, ahol megtekintettük a kódexkiállítását, és megismerkedtünk a restaurátori munka rejtelmeivel.

Egy késő őszi délután Óbuda nagy multu tereit, utcáskáit járva, "felfedeztük" az irodalmi emlékhelyeket. A meghitt hangulatot csak fokozta, hogy egy-egy római korból való köre ülve idéztük Krúdy Gyula, Gelléri Andor Endre, Kassák Lajos és Tamkó Sirtó Károly műveit. Igencsak csodálkoztak a gyermekek: ezekről az emlékhelyekről eddig nagyon keveset tudtak. Felkerestük a Zichy-kastélyt is, az itt elhelyezett Kassák-gyűjteményt. Megdöbbenő volt számomra, hogy a gyermekek közül többen - noha Óbudaiak - először jártak a kastélyban.

Biztos vagyok abban, hogy a FSZEK könyvkötészeti műhelyében tett látogatásunk után a gyermekek máshogy veszik kézbe az itt javított könyveket.

A Költészet-napját követően felkerestük József Attila nyugvóhelyét. Jó volt érezni, hogy a gyermekek úgy viselkedtek, mintha közvetlen hozzátartozójuk előtt rőták volna le kegyeletüket. Minden kérdés nélkül megtisztították a sirt és elhelyezték a kegyelet virágait.

Összegzésképpen elmondhatom, hogy a gyermekek a szakköri programok révén kapcsolatba kerültek érdekes emberekkel, szakmákkal, környezetük kulturális életének egy-egy színhelyével, amire egyébként ilyen "koncentráltan" aligha lett volna lehetőségük. A foglalkozások során megtanultak tájékozódni a könyvtárban, megismerték a könyvtári munkafolyamatokat. Ezeknek a gyermekeknek pozitív lesz a könyvtárról, a könyvtári munkáról alkotott "képe". Több gyermeknek "biztos sziget" jelent ma is a könyvtár.

A szakköri munka próbázással zárult. A próbálap feladatait úgy állítottam össze, hogy választ kapjak arra, milyen a gyermekek viszonya a könyvhöz, a könyvtárhoz és hogyan sajátították el a foglalkozáson látottakat, hallottakat. A próbázás önkéntes volt. Végül 11 gyermek kapta meg a könyvbát "szakpróba" jelvényt.

A gyermekek véleménye a szakköri munkáról:

"Sok ismerettel lettem gazdagabb a szakköri foglalkozások által. Amit elértem a szakkörben, azt egyedül vagy az osztályfőnökömmel sem tudtam volna teljesíteni."

"Nem csalódtam, sok mindent megtanultunk a könyvekről, a könyvtárról. Felfedeztük Budapestet."

"Sokat vesztettem volna, ha nem járok ide, mert a szakkörrel sok érdekes helyre eljutottam."

"A könyvtárat jobban ismerem, mint bármelyik osztálytársam."

"Sokféle fogásból álló szellemi ebéden vesznek részt a fiatalok, s bizonyára "asztalbontás" után is emlékezni fognak rá, melyik étel ízlett a legjobban. Ebből pedig az következik, hogy talán máshol járva, tartózkodva is igyekeznek hasonlóhoz hozzájutni" - írja Kiskun Farkas László az olvasótáborokról.

Bizom abban, hogy ezek a gondolatok igazak a szakkör munkájára is.

Csernus Lászlóné

HIRDETMÉNY

Az Alkotó Ifjuság pályázatra, valamint célprémiumos feladat elvégzésére március 31-ig lehet jelentkezni a titkárságon, Kutas Endrénénél.

Folytatjuk a beszámolókat azokról a vitákról, amelyeken a hálózatfejlesztésre kidolgozott tanulmányról mondták el véleményüket a könyvtár dolgozóinak különböző csoportjai. 1986. december 16-án két ilyen vita zajlott le; délelőtt a fiatal diplomások, délután a fiókkönyvtárvezetők egy csoportja körében. A hozzászólásokat nem jegyzőkönyvszerűen, hanem a beszélgetés témái köré csoportosítva ismertetjük.

A FIATALOK VÉLEMÉNYE

Azt gondolná az ember, hogy a felsőfokú diplomával rendelkező fiataloknak - akik mindenképpen a vezetői posztok várományosai - ha nem is átfozó koncepciójuk, de bátor, a mai gyakorlaton túllépő véleményük van a könyvtár munkájáról, elképzeléseik a jövő feladatairól. Legyünk őszinték: ez a vita igen keveset mutatott meg abból, hogyan csinálnák a fiatalok, ha "rájuk lenne bízva"... Tulzottan az idősebb kollégáktól hallottak ismétlésére szorítottak, fantáziájukat teljesen megkötötte a mai gyakorlat, a nehéz feltételek. Nem az a baj, hogy számolnak a körülményekkel, számba veszik a lehetőségeket, de az igen, ha - tisztelet a kivételnek - nem is gondolkodnak, hogy az adott körülmények között hogyan lehetne jobban tenni a dolgunkat.

Vagy valóban az itt újra felvetett kérdések a legfontosabbak a fejlesztési koncepcióval kapcsolatban? Ez is lehet. De akkor is el kell gondolkodni azon, hogy mennyi makacs tévhit él és alaptalan félelem keletkezik egy ilyen vitában. Csak kettőre utalunk. A Vénusz utcai könyvtár egykori, 3000-nél több olvasójára hivatkoznak immár többször, holott az utóbbi tíz évben soha nem volt 1264-nél több olvasója. Van olyan vitázó, aki rossz körülmények között működő főkönyvtárat "félt" a "családi-asitástól", holott ilyen senkinek nem jutott eszébe. De lássuk a vitakérdéseket!

K. J.

A családi könyvtár

A legtöbben e kérdéskörhöz szóltak. Javasolták, hogy igényvizsgálattal mérjük fel, valóban úgy válogatnak-e az olvasók, ahogy azt a vitaanyag feltételezi./A Barczy Zsuzsa által végzett vizsgálat tanulságait szerették volna látni./ A telepítésnél számba kell venni a helyi tényezőket és vigyázni, hogy ne uniformizáljuk családi könyvtár címén könyvtárainkat. Ugyanakkor az átalakításnak vannak kockázatai is. Csepelen szép, vonzó könyvtár jött létre, de az sem tud minden igényt kielégíteni, ezért a könyvtárosnak el kellett küldenie az olvasókat a csak átszállással megközelíthető főkönyvtárba, vagy a könyvtáros szatyorról cipeli át a könyveket egyik helyről a má-

sikra. Ez valóban nem ideális megoldás, de nem a családi könyvtárrá való átalakítás következménye. A meghatározott igényekkel jelentkező olvasók kéréseit ebben a könyvtártípusban nehezebb kielégíteni - vélték néhányan, de megfellekedtek arról, hogy ez mindenképpen a kisebb hányad, és a határozott igény nem szükségképpen magasabbrendű, gondoljunk csak a bestsellerek olvasóira. Egy merev rendszerben - ahol néha még a központ és a hálózat között is ür tátong - várjuk el az olvasótól, hogy legyen rugalmas. Mások vitatva a nézeteket "olvasóközpontunak" minősítették a tanulmányt. Ugyanakkor jónak találták, hogy elmosódnak a merev életkori kategóriák a kiszolgálásban.

Másféle könyvtártípusok

Új javaslatként felmerült, hogy a kis alapterületű könyvtárakat profilizálni kellene. Ki lehetne alakítani, mondjuk, hobbi könyvtárakat, vagy a családi könyvtáraknak valamilyen speciális profilt adhatnánk. Hiszen mások az igényei egy kertvárosi, s mások egy lakótelepen élő olvasónak. Felállíthatnánk olyan újdonságkönyvtárakat, ahol csak az utolsó két év kiadványai kapnának helyet. Ugyanigy létrehozhatnánk a fantasztikus irodalom könyvtárát, amely a magyar anyagot a teljesség igényével gyűjtené. Egy-egy ilyen valóban "elférne" a hálózatban, de nem mondhatunk le a mindenütt kötelező átlános alapellátásról, és a családi könyvtár ezt kívánja nyújtani.

Személyi és anyagi feltételek

A hétköznapi gyakorlathoz képest a tanulmány tul magasra helyezte a mércét - vélték némelyek - hiszen feltételez egy profi, ütőképes, rugalmas műhelymunkát a családi és kétfedeles könyvtárakban. Indokolt, hogy ne egymástól elszigetelt könyvtári munkaformákat legyenek, hanem mindenki tudjon mindent csinálni, mindenkit minden érdekeljen. Ehhez nagyon hozzáértő szakembergárda szükséges, s fel kell adni "az én váram az én könyvtáram" szemléletet. Meg kell tanulni a rendszerben, az egészben való gondolkodást, de sajnos nagyon kevesen néznek túl a saját könyvtáruk falain. A családi könyvtár a nevelő munkát és az embereket szerető, az állományt profi módon kezelő könyvtárossá kíván, de ezek jobb fizetést érdemelnének. Többen szövétték a szükséges technikai feltételek /telefon, szállítóeszközök/ hiányát.

A feltárás kérdései

A katalógus nélküli családi könyvtár - noha 10-12.000 kötet esetében a katalógus tájékoztatási értéke erősen vitatható

- aggodalmat váltott ki a vitázókból. Elsősorban attól tartottak, hogy a könyvtáros nem találja meg a keresett művet, különösen ha egy-egy könyv három-négy helyre is beosztható.

A bibliográfiákat, tematikus ajánló jegyzékeket viszont - noha vannak másféle tapasztalatok is - az olvasók nem nagyon használják. /A katalógust sem - mondja óvatosan a krónikás./

A K E S Z

Néhányan attól tartottak - a jelenlévő intézeti vezetők az aggodalmakat igyekeztek eloszlatni - hogy az elképzelések megvalósítása túl gyors, kellően elő nem készített és erőltetett lesz. Furcsa módon a KESZ létrehozását - amelyre pedig mindenféle tervtanulmány és családi könyvtár nélkül régen szükség volt - hozták erre példának.

Persze nem minden résztvevő volt ennyire aggodalmaskodó. A Rottenbiller utcai könyvtár fiataljai máris türelmetlenül keresik a saját helyüket, feladataikat az elképzelés megvalósításában. Máshol is, mások is vállalkoztak az alkalmazásra. Az intézetvezetés - ha az egyéb feltételek megvannak, ha valamiféle lehetőség nyílik - mint eddig, elsősorban rájuk, az önként vállalkozókra számít a jövőben is.

Farkas Lászlóné

A FIÓKKÖNYVTÁROSOK VITÁJA

A Kulich Gyula téri könyvtárban 16 fiókkönyvtárvezető cserélt eszmét a hálózatfejlesztési irányelvekről. Azoknak a véleménye szerint, akik eddig minden vitán részt vettek, valamennyi között ez volt a legszínvonalasabb, a legértékesebb. E vita résztvevői értették meg a legjobban a tanulmány szellemét: hogy a mai követelményeknek megfelelően meg kell változtatni tevékenységünket, rugalmasan, nyitottan kell keresni az új és jobb megoldásokat. Annál örvedetesebb ez, mivel a legérdekeltebbek, a fiókkönyvtárosok voltak a résztvevők.

Á l l o m á n y g y a r a p i t á s é s c s a l á d i k ö n y v t á r

Többen hangsúlyozták, hogy az állománygyarapítás összehangolása a fiók és a főkönyvtár között ma is elsődleges feladat. Volt, aki a szomszédos felnőtt és gyermekfiók szervezésének összehangolásával vélte "kivédhetőnek" a családi könyvtárrá való átalakítást. Szélsőséges véleményként hangzott el, hogy a családi könyvtárba való könyveket vegye meg az olvasó, mi csak az "értékes" irodalommal foglalkozzunk; hogy ne vásároljunk videokazettát, amikor könyvre sincs elég pénzünk. Volt, aki a családi könyvtárat népkönyvtárnak minősítette, más nem érezte a lefelé nivellálást, és a családi könyvtárat alkalmasnak tartotta a szóra-kozáson túl, magasabb igények kielégítésére is.

A l a k ö t e l e p i k ö n y v t á r a k s a j á t o s s á g a i

Három lakótelepről /Csepel, Újpalota, Gazdagrét/ is voltak a vitázók között könyvtárosok. Hozzászólásaikból kiderült, hogy a lakótelepen működő - tényleges feladatoknak csak ritkán megfelelő méretű - fiókkönyvtáraknak, mint egyetlen könyvtárnak sokféle feladatot kell vállalnia. Többek között a közép és főiskolások ellátását is, noha ez nem a mi elsődleges feladatunk. A Gazdagréten készülő családi könyvtárral kapcsolatban külön vita keletkezett a körül, hogy a beharangozó propaganda mit hangsúlyozzon: azt-e, hogy végre megnyílik a könyvtár, vagy azt-e, hogy mire vállalkoznak és mire nem. Az előbbi vélemény látszott elfogadhatóbbnak. A lakótelepi könyvtárak esetében különösen fontos a telefonos kapcsolat a főkönyvtárral, a KESZ-szel, valamint a kiépitendő futárszolgálat.

M i l y e n k ö n y v t á r o s o k k e l l e n e k ?

Ebben a vitában is hangot kapott az a vélemény, hogy a családi könyvtárakban sokoldalú és képzett könyvtárosokra van szükség. Volt, aki azt hangoztatta, hogy egyaránt szót kell értenie az óvodással és a nyugdíjossal; volt, aki általában hangsúlyozta, hogy az emberi környezet és hangulat nagyon fontos és hogy a könyvtárosi munkához különös érzékenység szükséges.

A c s a l á d i k ö n y v t á r é s a g y e r e k e k

Egyes vélemények szerint /igaz, a hozzászóló könyvtára igen szűkös helyiségviszonyok között működik/ nem szerencsés a gyermekek és a felnőttek kiszolgálásának összevonása; mások szerint ez a legfontosabb és leginkább előremutató lépés a családi könyvtárban. No meg az - mint az egyébként nem családi könyvtárban dolgozó egyik fiókvezető elmondta - hogy "kitaláljuk": mire van szüksége az olvasónak, s azt megfelelően találjuk.

A f e l t é t e l e k é s e g y e b e k

Szinte természetes, hogy a körülmények kérdése több hozzászólásban itt is hangot kapott. Tudomásul véve, hogy az adott feltételekkel való gazdálkodás a mostani feladatunk, többen hangsúlyozták - a tanulmány-nyal egybehangzóan - hogy a KESZ léte, működése és a megfelelő összeköttetés /telefon! / fontos előfeltétele a családi könyvtárak létesítésének, működésének. Mindazonáltal a Mester utcai fiókkönyvtár vezetője - ahol saját elhatározásból készülnek át-terni a családi könyvtárra - mondta ki a végső igazságot: nem elégséges a szükséges feltétel, a könyvtárosok hozzáállásán mulik a dolog.

Kakasné Máté Mária

Bartha Lajosné: Úgy tudja, hogy a Marcibányi téri könyvtárat is családi könyvtárrá akarják átalakítani. Szerinte itt nem indokolt, csak külterületeken van értelme, pl. Pesthidegkúton. Sok olvasó jön konkrét kéréssel, és a családi könyvtár ezeket nem mindig tudja biztosítani - akkor több könyvtárból kell összeszedni az anyagot. Katalógusra szerinte mindenképpen szükség van. Az állománygyarapításkor a legkisebb könyvtárakat is meg kellene kérdezni, hogy mire van szükségük. A Marcibányi téren pl. a nyelvtanfolyamok és különféle szakkörök igényeit jobban ki kellene elégíteni.

Gehér Józsefné: Tulajdonképpen husz éve "családi könyvtárban" dolgozik, ahol felnőttek és gyerekek egyaránt a közös állományból választhatnak. Az elnevezés új, de a szolgáltatás ugyanaz, mint a most kialakuló családi könyvtárakban.

Kötél Gyuláné: Tisztázni kellene, hogy miért nevezzük családinak a családi könyvtárat. A gyerek zavarja a felnőttet, ha a gyerekszolgálat nincs elszeparálva - a gyereket pedig zavarja, ha nincs saját kuckója. A gyerek is és a felnőtt is másképp használja a könyvtárat. Nem lenne szabad csak családi könyvtárakra alapozni. A gyermekkönyvtáraknak egyelőre az iskolai könyvtár szerepét is át kell vállalni, amíg jó iskolai könyvtárak nem lesznek. A katalógusok bemutatása a gyerekeknek nagyon fontos. A tanulmány "torta" hasonlatához kapcsolódva: félő, hogy az egész tortából lényeges tortaszeletek maradnak ki, amelyek mellett elmegy a gyerekek, mert belevész az egészbe. Rosszul esett, hogy a tanulmány szerint a kétfedelees könyvtárban ki se írjuk, hogy gyermekkönyvtár. A családi könyvtárba történő központi szervezést nem tartja jónak, mivel a KESZ nem ismerheti egy adott könyvtár olvasóinak igényeit. A tervezet szerint a családi könyvtár kézikönyvtári állománya gyér lesz - ezzel hátrányos helyzetbe hozzuk az olvasókat, különösen a külső kerületekben. Ebben a könyvtár típusban is az egyik könyvtárosnak gyermekkönyvtárosi végzettségűnek kellene lenni, mert nem minden felnőttkönyvtárosnak van türelme a gyerekekhez. A tanulmány szerint a gyermekkönyvtárak versenyeznek, hogy kinek van szebb, jobb katalógusa. Ez nem így van: a gyermekkönyvtári katalógusok kialakítása központi utasításra történt, azért, hogy hasonlítson a felnőtt katalógusra.

Góger Róbertné: A legideálisabb könyvtár típus a vegyes könyvtár, mindegy hogy családinak vagy másképpen nevezzük. Ha az iskolai könyvtárak ellátnák alapfeladatukat, akkor a közművelődési könyvtárnak kiegészítő szerepe lenne. A tantervben sok olyan feladat van, amit a könyvek-

ből, a könyvtáros segítségével oldhatnak meg a gyerekek. Egyelőre a könyvtári órákat is a közművelődési könyvtárakban tartják. A könyvtárunk propagandája nem megfelelő, a békásmegyeri lakótelepen még most sem tudnak sokan az ott működő két könyvtárról.

Tompek Lászlóné: A Szilágyi Dezső téri gyermekkönyvtárban megvalósult a "családias" könyvtár, amikor a Fő utcai könyvtár zárva volt: a felnőttek bejártak folyóiratot olvasni. Probléma is adódott, mert a felnőttek rászóltak a gyerekekre, hogy ne hangoskodjanak. Félő, hogy a családi könyvtárban ez állandó probléma lesz. Hogyan lehet ezt feloldani? A családi könyvtárban a magasabb igény szintet nem lehet kielégíteni, és hogy a kért könyvet mégis megkapja az olvasó, a könyvtárosok kénytelenek "szatyrozni". Biztos háttér lehetne egy jól felszerelt kézikönyvtár. Akkor lehetne csak a differenciált szervezést megvalósítani, ha a könyvtárközi kölcsönzés automatikusan és jól működne. Még kell oldani a könyv megszerzésének azonnali lehetőségét.

Godányi Ákosné: Az iskolai oktatás és nevelés terve a gyermekkönyvtárak szerepét is kiemeli a permanens önművelés készségének kialakításában. A könyvtár, a könyvismeret és a katalógushasználat megtanítása fontos. A gyermekkönyvtári katalógus nem "művi", hogy aztán használatát korán vagy későn tanítjuk meg, azon lehet vitatkozni. A Zsolnai-féle tantervben már 2. osztályban kell tudni használni a katalóguskartonokat. Az ésszerű állománygyarapításnál az olvasói igényeket természetesen figyelembe kell venni, de csak ennek alapján szerveznie nem helyes. Milyen lesz akkor a színvonal? Képregények? Lektűrök? Krimik? A családi könyvtárral színvonalban visszalépünk, ennyire nem szabad feladni az igényeket. A családi könyvtár a falusi népboltra emlékeztet. A családias hangulat más dolog. A gyermekkönyvtár integrálását megkérdőjelezi, mert még ma is fennáll az az ok, ami létrehozta az önálló könyvtárakat. Építsük le az iskolai könyvtári funkciókat? - Egy jó ideig még részt kell vállalni bizonyos feladatok ellátásában. A könyvtári foglalkozások a tananyag elmélyítését célozzák, de anyagközlő órákat a pedagógusok helyett nem tartanak.

Fasang Mártá: Az ember gyerekkorában még kiforratlan, alakítható. Képességei, készsége, izlése fejlődik. Félő, hogy a családi könyvtárban olyan könyveket kap kézbe, amelyek károsak lesznek számára. A gyermekkönyvtárak integrálása praktikus lehet financiálisan, de nincs ütőképes pedagógiai érv, amivel ezt alá lehetne támasztani.

Kerekes Pálné

A MAGYAR KÖNYVTÁROSOK EGYESÜLETE TISZTSÉGVISELŐI

Billédi Ferencné dr. elnök

Mezőgazdasági Minisztérium Információs Központja /Agroinform/

Dr. Fülöp Géza alelnök

Ötvös Loránd Tudományegyetem, Könyvtártudományi Tanszék

Kovács Dezső alelnök

Építésügyi Tájékoztatási Központ

Pápay Lászlóné alelnök

Verseghy Ferenc Megyei Könyvtár, Szolnok

Poprády Géza főtitkár

Országos Széchényi Könyvtár

Vajda Erik tudományos titkár

Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár

Pröhle Éva nemzetközi titkár

Országgyűlési Könyvtár

Bátonyi Béláné szervező titkár

Művelődési Minisztérium Vezetőképző Központja

Az MKE három állandó jellegű munkabizottságot alakított:

Képzési és Továbbképzési Munkabizottság

elnöke: dr. Fülöp Géza /ELTE, Könyvtártudományi Tanszék/

Nemzetközi Munkabizottság

elnöke: Pröhle Éva /Országgyűlési Könyvtár/

Szakmai Érdekvédelmi Munkabizottság

elnöke: dr. Huszár Ernőné /Marx Károly Közgazdaságtudományi
Egyetem Központi Könyvtára /

KRÓNIKA

A január 21-i osztályvezetői értekezlet első napirendi pontja az intézmény 1987. évi munkatervének megvitatása volt. Az osztályok és a kerületi könyvtárak terveinek, valamint a központi szervek ajánlásainak figyelembevételével összeállított munkaterv-javaslatot - rész módosításokkal és kiegészítésekkel - az értekezlet elfogadta, s azt továbbítottuk a Fővárosi Tanács Művelődésügyi Főosztályának.

Második napirendi pontként Pesti Ernő számolt be a központi könyvtár olvasószolgálatának öt éves /1981-1986/ működéséről. Az elemzett időszakban jelentősen megnőtt a könyvtár forgalma, mind az olvasók számát, mind pedig a használatba adott dokumentumok mennyiségét illetően. Az igények azonban meghaladják a jelenlegi körülmények között nyújtható szolgáltatások lehetőségét. Bár az olvasószolgálat munkatársai komoly erőfeszítéseket tesznek, hogy megfeleljenek az érdeklődők igényeinek, ezt az intézménytől független okok /legfőképpen helyiség-

gondok/ nem teszik lehetővé. Csökkenti munkájuk eredményességét a rendkívüli fluktuáció, amelynek megállításra egyik legsürgősebb feladata az osztálynak. Lényeges javulás azonban csak a központi könyvtár elhelyezési körülményeinek megváltozása után várható, illetve a kölcsönzési nyilvántartás mielőbbi gépesítésétől.

1987 januárjától a vállalati formában működő Muzsák Kiadó gazdaságossági szempontokra hivatkozva nem vállalja az irodalmi analitikus katalógus előállítását és terjesztését. Tárgyalásokat folytattunk a Könyvértékesítő Vállalattal a kiadványunk és az Eseménynaptár kiadásának átadásáról. Továbbá megbeszélések folytak arról is, miképpen juthatna hozzá hamarabb könyvtárunk - szinte a könyvesbolti megjelenéssel egyidőben - a friss könyvujdonságokhoz.

Intézményünk vezetése március végéig megteszi az 1987. évben esedékes 5 százalékos bérfejlesztési összeg felhasználásához szükséges lépéseket.

Megkezdődött könyvtárunkban a fluktuáció okainak empirikus vizsgálata, melynek tapasztalatairól várhatóan a jövő év elején számol be a személyzeti és oktatási osztály jelentése. A téma közérdeklődésre számotartó jelentősége miatt a Könyvtári Hiradó is foglalkozni kíván majd e kérdéssel.

Az idén a Prágai Városi Könyvtár artotékája - az intézményeink közötti együttműködési megállapodás keretében - képzőművészeti tárlatot rendez Budapesten.

EZ IS TÖRTÉNT

A III. kerületi Dömös utcai gyermekkönyvtárba olvasni még nem tudó első osztályos kisiskolások látogattak el december 12-én, mert hiszen nem lehet elég korán kezdeni a könyvekkel való barátkozást. Mire e sorok napvilágot látnak, egyikük-másikuk már bizonyára kölcsönözni is fog innét olvasnivalót.

A Kulich Gyula téri könyvtár a gyermekkönyvheti rendezvények részeként december 4-én Tordon Ákos író-t látta vendégül, no és a Dugonics utcai Általános Iskola harmadik osztályos tanuló-ját. Az író színvonalas előadása, valamint a kedélyesen oldott hangulatu beszélgetés maradandó élményt hagyott a gyermekekben.

December 3-án dr. Schmidt János, a Tétényi uti kórház orvosa tartott előadást a XI. kerületi főkönyvtárban "Egészséges életmód - derüs öregség" címmel. A kerületi Közművelődési Napok keretében diavetítéssel illusztrált programot a biológiai szakrészleg szervezte a környék öregek napközi otthona és nyugdíjas háza lakóinak. December 8-án Berki Tamás a dzsessz kezdeteiről és a blues műfajáról tartott előadást, azazhogy koncertet inkább, mivel a beszéd szerepét átvette az ének és a gitár.

Az angyalföldi főkönyvtár január hónapban négy alkalommal volt Zombori Ottó csillagász, az Uránia Csillagvizsgáló igazgatója előadásainak /"Ember - űrhajózás - csillagok"/ színhelye. A vetített képekkel és hangfelvételekkel színesített, fantáziára és érzelmekre egyaránt ható, de legfőképp csillagászati-fizikai ismereteket nyújtó előadás nemcsak a népes hallgatóságnak szerzett tanulságos örömet, de - a vendégkönyvbe jegyzett sorok szerint - Zombori Ottónak is kedvére volt új találko-zása ifjú hallgatóival.

December 1-én gyermekrajzkiállítás nyílt a pestlőrinci főkönyvtárban a Gyermekkönyvhét rendezvényeként, a könyvtár és

Március 1-én nyílik meg a központi könyvtárban az 1848-as pesti forradalom 139. évfordulóját megünneplő kiállítás a Budapest-gyűjtemény anyagából; ezt követi majd a Kassák Lajos születésének centenári-umára rendezendő emlékkiállítás.

Januárban befejeződött a XX. kerületben a szakfelügyeleti vizsgálat, február elején pedig megkezdődött a II. kerület könyvtáraiban.

a Havanna Közösségi Ház közös rendezésében. A pályázatra beérkezett 279 művet az Országos Közművelődési Központ Népművelési Intézetének munkatársai és a kerület képviselői bírálták el, s a díjazott 35 alkotást a főkönyvtár állította ki. A Havanna Közösségi Ház jelentős értékű könyv- és lemezjuttal-makat adott az arra érdemes kis alkotóknak. A főkönyvtár gyermekrészlegében általános iskolások készítette gyermeká-larc-kiállítás volt látható, a Rózsa Ferenc Művelődési Ház rendezésében.

A pestlőrinci 2. számú könyvtárban decemberben két ízben is ünnepi órákra gyűlekeztek a Havanna lakótelep gyermekei. A fiókkönyvtár vezetője irodalmi vetélkedőt állított össze és vezetett le, amellyel a hazai és a külföldi gyermekirodalom néhány jelentős szerzőjének megismertetése volt a célja. A lakótelep négy általános iskoláját öt tagu csapatok képviselték a Rózsa Ferenc Művelődési Házzal közösen szervezett, hangulatos irodalmi műsorral kiegészített vetélkedőn.

A soroksári kerületi könyvtárban a közismert biológus, ornitológus ismeretterjesztő tudós, Schmidt Egon beszélt a hazai énekes-madarakról, továbbá a kolibrik életéről. Az előadás műfaja azonban ez esetben sem helyénvaló, tekintve, hogy a program madárhang-felismerő vetélkedővé alakult át. Ugyanitt november végén a dunaharaszti iskola német tagozatos kisdíákjai tanultak-énekeltek német népdalokat. Decemberben több alkalommal - Geiger Jánosné irányításával - a télről és persze a karácsonyról beszélgetett több mint száz gyermek a "Békés, boldog ünnepeket" jókivánságának jegyében.

Január 21-én a zenei gyűjteményben sikeres hangversenyt adtak az V. kerületi Szabolcsi Bence Állami Zeneiskola felvételi-ző és a budapesti kamarazenei fesztiválra készülő növendékei.

M. L. M.

Színesen szürke hétköznapok

A Borgói-hágó fölött átrepült egy árny. Elszállt Erdély fölött, és egyszer csak érezte, hogy valami idegen, de mégis rokon hullámok tapogatóznak /lokátorok voltak./ Elérte a Nagyalföldet, és egyre határozottabban érezte, hogy valami vonzza. Valami furcsa, füstös hely, tele különböző csábitó és taszító jelekkel. Egy nagyváros. Elfáradt. Nem a hosszú repüléstől, hanem a számára szokatlan hangzavartól. Megpihent. Ekkor vette észre, hogy fullasztó nyári meleg van. Szokatlan meleg, és őt az egész uton ez kinozta. Meghúzódott egy kis lyukban, ahol otthonos dohszag fogadta, és ez otthonára emlékeztette. Egy régi zsákra telepedett és elaludt. Álmában meglátott egy ismerős-ismeretlen épületet. Régi főúri palota volt, kívül a homlokzata elhanyagolt, de belül még őrzött valamit régi fényéből. Egyik szobájában emberek gyültek össze. Csupa komoly, gondokkal terhelt ember, akik fontos dolog eldöntését tervezték. A levegő tele volt feszültséggel, ezt a feszültséget tisztán érezte. Hirtelen nagy izgalmat érzett. Felkeltette érdeklődését a beszélgetés.

Egy igazgató tárgyalta a helyettesével, a gazdasági vezetővel, a reklámiroda főnökével és a vállalat egyik élmunkásával. A cég raktárainak helyzetéről volt szó. A raktárakban fölöslegessé vált könyveket tárolnak. A vállalat egy új, központi raktár megnyitását tervezi, így gondot okoz a régi raktárak felszámolása és a könyvek elhelyezése. Az igazgatóknak már határozott terve is volt. Nemrég a vállalat ifjummunkásai elhatározták, hogy a fölöslegessé vált könyveket pénzzé teszik, eladják. Sok könyvet válogattak ki a raktárakból erre a célra. A lelkes kis csapat munkaidő után és hétvégeken válogatta, árazta, kötözgette a könyveket, hogy a nagy napra minden készen legyen. A közben felmerült nehézségek sem szegték a fiatalok kedvét, bár az igazgató magában elismerte, hogy a fiatalok eléggé magukra maradtak ennek az akciónak a végrehajtásában. Az árusítás eredménye az lett, hogy két kampány alatt 18.579 könyv 72.002 forintért kelt el. Mi lenne, ha ugyanezt a módszert alkalmaznák? A karácsonyi ünnepek előtt végkiárusítást szerveznének a könyvekből? Az ötlet mindenkinek tetszett. A reklámfőnök lelkesen ajánlkozott, hogy a kellő propagandáról időben gondoskodik, szórólapon készít, beszél a sajtóval, a rádióval és a tv-vel. A gazdasági igazgató javaslatára elfogadták, hogy a fiatalokra bizzák az árusítást, és hogy kedvet csináljanak nekik, a befolyt összeg utáni részeseledést 25-ről 30 százalékra emelik, valamint az

árusítás idejére a rendes havi fizetésüket is kiutalják. Hiszen egy kis "mellékes" mindenkinek jól jön. Az akció lebonyolításába bevonják az egyik bibliobuszt, és a város több pontján létesítenek árusítóhelyet. Röggvest a térkép fölé hajoltak, megkeresték a város legfontosabb központi helyeit, és az élmunkás elvállalta, hogy terepszemlét tart a kijelölt pontokon. Szóba jött az is, hogy a felmerülő parkolási díjakat előre, egy összegben kifizetik, így mindenkinek kényelmesebb. Az igazgatóhelyettes felvetette, hogy a Központban is árusítani kellene. A tárgyalás lelkes hangulatban ért véget, mindenki tettekre készen ment vissza a munkahelyére. Elégedetten dörzsölgették a kezüket: a gazdasági igazgató azért, mert több raktárhelyiség megürül, és a bevétel sem mellékes; a propagandafőnök azért, mert a reklám sok kuncsaftot hoz a cégnek; a dolgozók azért, mert hozzájuthatnak egy kis mellékkeresetnek.

Nagy készülődés kezdődött. Mindenki lelkesen dolgozott, és december 6-ára megtörténtek az előkészületek. A Központ hétköznap 9-21 óráig várta a könyvvásárlókat, a hétvégén pedig 9-17 óráig. A szerdai nap kivételével ez az időbeosztás be is vált. A szerdai árusítás azért akadozott, mert a Központ ezeken a napokon egyébként zárva tart, és ezt az emberek a könyvárusítás alatt is figyelembe vették. A bibliobusz öt helyen árusított: Újpalotán, Kispesten, Békásmegyeren a HÉV-állomásnál, a BMK előtt és a Sugárnál, naponta 10-19 óráig. Az elárusító csapatnak sok élményben és néhány meglepetésben volt része. A Sugárnál parkolási díjat kértek tőlük, ami meglepetést okozott nekik, és mivel erre nem voltak felkészülve, kénytelenek voltak az eredetileg kijelölt helyről elmenni. A könyvvásárlók nagy része csak a helyszínen értesült a vásárlási lehetőségről, mert a rádió és a tv reklámhadjárata elkerülte a figyelmüket. Aki viszont vásároltak, nagyon örültek a lehetőségnek, és kifejezték abbéli reményüket, hogy máskor is lesz ilyen akció. Nagy derűtséget keltett az a vásárló, aki óriási zsákokkal vonult fel a buszra, hogy minden kedvére való könyvet hazavihessen. A hideget enyhítette a jókedv és a jó kollégiais viszony, amely végig jellemzője volt az árusításnak.

Újra az igazgató szobája tűnt fel. Az árusítás szereplői is jelen voltak. A vezetők megköszönték a résztvevők munkáját, a végrehajtók pedig a kapott segítséget. Részletesen beszámoltak munkájuk tapasztalatairól és eredményeiről. December 6-a és 22-e között 14.700 db könyvet adtak el 134.726 forintért. Mindenki örült az elért eredménynek, és számba vették a tapasztalatokat. E-

gyesekben felmerült, hogy ezt az akciót meg is lehetne ismételni az eddiginél is talpraesettebben, szervezettebben. Egyikük érdekességként elmesélte, hogy a maradék könyvek visszapakolásakor a zsákokon egy kis denevért találtak. Nagy ijedtséget és derültséget keltett a megszeppent "tudós" állatka, és valaki felvetette a gondolatot, hogy mivel "Bölcs Baglyunk" már van, a könyvárusítási akció "Denevér" fedőnéven vonuljon be a cég történetébe.

Az árny egyszer csak azt érezte, hogy fázik. Felriadt, kinyitotta a szemét. Egy kovácsoltvas kaput látott, ami előtt egy busz állt. Csodálkozott, de hirtelen egy sikítás rázta meg a levegőt. Megriadt. Fíatal lányarc nézett ijedten rá. Két fiu

betette a zsákba és visszavitték a raktárba, ahol még nyáron álmra hajtotta a fejét. Bent a melegben döbönt rá, hogy amit álmodott, az valóság volt. Nagyt nyujtózkodott, erőt gyűjtött a nagy utra. Felemelkedett, és újra érezte azt a bábeli zürzavart, amelyet ideérkezésekor. Újra valami furcsa hívőjelet érzett, valami földöntulit. Érezte, hogy már egy másik, emberibb világ is sugározza felé a jelét. Felötlött benne a palota képe, és tudta, hogy a legközelebbi könyvárusításra visszajön. Nagy sikság felett repült, elhagyta Erdélyt is. Újra egy árny jelent meg a Borgói-hágó fölött. Egy paraszt meglátta, és babonásan keresztet vetett.

Csányi Szilveszter

FESTMÉNYEK A KÖNYVTÁRBAN

Amíg odakünn az egész ország a hóval küszködött, mi bent, a X. kerületi Pataky István téri főkönyvtárban azon töprengtünk: mikorra halasszuk Józsa Zoltán festménykiállításának megnyitóját. Nem tudhattuk biztosan, hogy az évtized legnagyobb hőszakadása mekkora akadályt tornyosít majd a meghívottak elé, és egyben milyen alapos mentséget szolgáltat a távolmaradóknak. Fischer Ernő festőművész idős kora ellenére nekivágott a budai lakásától induló bizonytalan utnak: "Én ugyan megtartom az ígért bevezetőt, mert készültem rá, de közönségre aligha számíthatunk." Baljóslata nem volt alap nélkül való, mert még Józsa Zoli, a képek festője is csak hosszas rábeszélésre volt hajlandó taxiba szállva eljönni velem.

Mennyivel körülményesebb élő és ráadásul kezdő alkotók műveiből kiállítani, mint esetleg klasszikussá vált rézkarcokat változtatni az ARIOTÉKA helyben levő gazdag gyűjteményéből. De amennyivel fáradságosabb, annyival talán fontosabb is az alkotói pálya különböző szakaszaiban élő művészek számára eleven kapcsolatot létesíteni a vilá-

got műalkotásokon át is megismerni vágyó közönséggel.

Zoli láthatólag nem bánta meg, amiért mégis eljött. Kissé meglepetten forgatta a kiállításra készült igényes és lehetőségekhez mérten tartalmas katalógust. Apránként érkeztek az ismerősök, barátok, köztük egy idős néni, aki a Zolival készült rádióbeszélgetés hallatán pénzt küldött neki az elektromos szobakocsi megvételéhez. Most sárگا, gyűrött csomagolópaperba bugyolált Ady-kötettel lepte meg Zolit. Alig lehetett ottmarasztalni a megnyitóra. "Nem vagyok úgy öltözve" - mentegetőzött.

Lehattunk vagy tizenötén, amikor Zoli előzetes kívánságára Dvorák IX. e-moll szimfóniájának utolsó tétele hangzott föl, majd Pilinszky "Négysoros" című versét hallhattuk magnóról a költő hangján. Ezt követően Fischer tanár ur a művészet alapkérdéseit boncolgató eszmei utravalóval látta el leendő tanítványát, és persze a jelenlevőket is, akik közül többen maguk is képzőművészettel foglalkoznak.

Hetekkel a megnyitó után a vendégkönyv tanúsága szerint, igen sokan tekintették meg a képeket, és közülük többen személyesen is meglátogatták Zolit a Május 1 uti Mozgássérültek Szociális Otthonában.

E kamarakiállítás pártfogói és szervezői, azt hiszem, követésre méltó kockázatot vállaltak azzal, hogy a könyvnél és a zenénél egy mostohább sorsu művészeti ágat is felkaroltak, és hónapról-hónapra egy-egy képzőművész formákkal és színekkel kifejezett sajátos világára hívják fel a gyantlan könyvtárlátogatók figyelmét.

Dunai Attila
Fotó: Kiss Sándor

PÁRTHÍREK

Január 16-án a pártvezetőség véleményezte a kitüntetési javaslatokat, káderkérdésekkel foglalkozott, döntött a beszámoló-taggyűlés időpontjáról.

Február 14-én a pártvezetőség, 16-án pedig a bizalmiak vitatták meg a beszámoló-taggyűlés anyagát és az 1987. évi munkatervet.

SZAKSZERVEZETI, HÍREK

1986-ban intézményünk harminckét munkatársa vett részt térítés nélküli veradáson.

KISZ HÍREK

Alapszervezetünk február 10-én tartotta meg a tavalyi évről szóló beszámoló taggyűlést, és március 4-én lesz várható taggyűlése.

SZEMÉLYI HÍREK

K i t ű n t e t é s

Bornemissza Károlyné, a VIII. kerületi könyvtár munkatársa 90. születésnapja alkalmából FŐIGAZGATÓI DICSEJÉNYBEN részesült.

J u t a l o m

Fuschné Fasang Márta, a XI. kerületi főkönyvtár dolgozója a "Szünidei olvasmányélményem" című országos pályázat budapesti vetélkedőjének összeállításáért és levezetéséért 1.000.- forint jutalomban részesült.

Ú j m u n k a t á r s a k

Guzsalovits Attila könyvtáros /IV. kerületi főkönyvtár/, Olasz Mihályné gazdasági igazgatóhelyettes /gazdasági főosztály/, Szabó Lászlóné könyvtáros /szerzeményezési és feldolgozó osztály/.

K i l é p t e k

Gyulai Ivánné könyvtáros /VII. kerületi főkönyvtár/, Kulányi Ferencné gazdasági igazgatóhelyettes /gazdasági főosztály/, Pásztai Dénesné könyvtáros /XI. kerületi főkönyvtár/, Vida András könyvtáros /szerzeményezési és feldolgozó osztály/, Vinter Julia könyvtáros /XI. kerületi főkönyvtár/.

S z ű l e t é s

Tánczos Zsuzsannának /II. kerületi főkönyvtár/ Máté nevű kislánya, Hernádi Miklósnének /olvasószolgálati osztály/ Boldizsár nevű kislánya született. A szülőknek és a kisbabáknak jó egészséget kívánunk!

BETÖLTETLEN ÁLLÁSHELYEK

szeszeményezési és feldolg. osztály	katalogizáló	felsőfoku, nyelvtudás
VI. ker. főkönyvtár	olvasószolgálatos /szerződéses állás/	felsőfoku
XI. ker. főkönyvtár	olvasószolgálatos gyermekkönyvtáros	közép- v. felsőfoku
XIII. ker. főkönyvtár	feldolgozó könyvtáros /szerződéses állás/	közép- v. felsőfoku
XIV. ker. főkönyvtár	olvasószolgálatos	felsőfoku
XV. ker. főkönyvtár gyermekrészlege	gyermekkönyvtáros	felsőfoku
XVI. ker. főkönyvtár	olvasószolgálatos	felsőfoku

A FSZEK SZB. 1986. ÉVI GAZDASÁGI BESZÁMOLÓJA

1986. induló forgóalap	81.542.-
1986. évi bevétel	177.782.-
<hr/>	
Összes bevétel	259.324.-
1986. évi felhasználás	173.608.-
<hr/>	
1986. december 31-i forgóalap	85.716.-

S z o c i á l i s f e l h a s z n á l á s o k :

Szülési segély	25 fő	15.000.-
Temetkezési segély	9 fő	10.800.-
Szociális segély	91 fő	64.600.-
Egyéb szociális felhasználás		2.255.-
<hr/>		92.655.-

K u l t u r á l i s f e l h a s z n á l á s o k :

KISZ	1.717.-
Hangversenybérlet, folyóirat	3.600.-
Nőnap, gyermeknap, fenyőünnepély, télapó	22.110.-
Névadó	3.610.-
Aktivák jutalmazása	10.200.-
Állami ünnepség	-
<hr/>	
	45.148.-

S z e r v e z é s i f e l h a s z n á l á s o k :

Sport támogatás	-
Kezelési költség, ügyvitel, szervezés	35.805.-
<hr/>	
	35.805.-

Szociális felhasználás:	92.655.-
Kulturális - " - :	45.148.-
Szervezési - " - :	35.805.-
Felhasználás összesen :	<hr/> 173.608.-

Állandó főfogl.	521 fő
Nyugdíjas	203 fő
Jogfenntartó	55 fő
	<hr/> 780 fő

Szervezettség: 94,2%
 Elmaradás: 3 hónapnál több 2 fő
 Elmaradás: 3 hónapnál kevesebb 15 fő

/Összeállította: Kádár Lászlóné/